

Celkové rozšírenie. Boreálno-kontinentálno-cirkumpolárny druh, rozšírený v severných častiach Európy a Severnej Ameriky. V strednej Európe má súvislejší výskyt v Alpách, inde izolovane (vrátane karpatských pohorí).

Rozšírenie na Slovensku. Mapa 38. Glaciálny relikt. Naším územím prechádza južná hranica areálu. V panónskej oblasti sa vyskytuje veľmi vzácne iba v okrese Podunajská nížina. V karpatskej oblasti je výskyt viazaný na obvodové časti Tatier (najmä oblasť Belianskych Tatier), rastie aj v okrese Západné Beskydy. Ojedinelý herbárový doklad je z Nízkyh Tatier.

Pannonicum. **6.** Bratislava, Vajnory, staré letisko (Ondrášek Bull. Slov. Bot. Spoločn. 24: 136, 2002). – Svätý Jur, PR Šúr [F. A. Novák in Veselý (ed.) Ochr. Českoslov. Přír. a Kraj. 2: 307, 1954].

Carpaticum. **22.** Liptovská Osada (Lengyel 1913 BP). **23a.** Jakobovany, Studená dolina (Rechinger et Scheffer 1933: 340). **23b.** Štrbské pleso, zastávka Štrbské Pleso (Zahradníková 1970 SAV). – Popradské pleso (Rosemberszky 1917 BP). – Tatranské Matliare (Futák 1965 SAV). – Kežmarské Žľaby (Domin 1919 ined.; Degen 1928 BP; Šmarda 1934 BRNU). **23c.** Tatranská Javorina, Podspády (Neilreich 1866: 280; Rogalski 1881: 200; Sagorski et Schneider 1891: 91; Rosemberszky 1917 BP). – Tatranská Kotlina (Domin 1925 ined.; Futák 1965 SAV). – Tatranská Kotlina, Čárda (Domin 1933 ined.). – Tatranská Kotlina, PR Flak (Rosemberszky 1918 BP; Skřivánek 1922 BRNM; Suza 1925 PR, SLO, BRNM, BRNU; Domin 1933 ined.). – Tatranská Kotlina, údolie riečky Biela (Podpěra 1922 BRNU). – Rovné Krajisko (Bernátová et al. Zborn. Orav. Múz. 24: 131, 2007). **23b./26b.** Mlynčeky, dolina Kežmarskej Bielej vody (Vajda 1929 BP). – Spišská Belá, Belianske kúpele (Domin 1928: 12). – Rakúsy, Lerschova vila (Nyárády 1907 PR; Nyárády 1909: 74; Degen 1928 BP). – Rakúsy, Šarpanec (Domin 1925 ined.; Györffy 1926: 66). **28.** Surdíky. – Okrúhla Poľana. – Podkopistá. – Záhumna (všetko Bernátová et al. l. c.). **29.** Tatranská Kotlina, PR Pálenica (Futák et Zahradníková 1968 SAV).

Pochybný údaj (nerastie na vápencovom substráte): **23a.** Sivý vrch, Radové skaly (Rechinger et Scheffer 1933: 340).

7. *Stellaria graminea* L.

Hviezdica trávovitá

lc.: Tab. 15, fig. 2, p. 275

Stellaria graminea L. Sp. Pl. ed. 1, p. 422, 1753 (excl. var. *β alsine* et *γ caryophyllus*).

Trváca, riedko trsnatá, 10–50(–90) cm vysoká, jasno- až sýtozelená bylina, s tenkým plazivým rozkonáreným podzemkom. Byľ vystúpavá, jednoduchá alebo rozkonárená, 4-hranná, holá. Listy sediace, kopijovité až čiarkovito kopijovité, končisté, (15–)20–35(–60)×2–5(–7) mm veľké, s vyčnievajúcou strednou žilou, na okrajoch báz brvité, v pazuchách často so zväzočkami listov alebo krátkych sterilných výhonkov. Vidlica vrcholová, rozložitá, riedka, 15–50-kvetá. Listene blanité, široko vajcovité až vajcovito kopijovité, končisté, 2–10 mm dlhé, belavé, s úzkym hnedastým, zriedkavejšie zelenkastým stredným prúžkom, na okraji brvité. Kališné lístky vaj-